

Sinds een tijdje wordt in de Franse LCR gediscussieerd over de te nemen stappen na de relatief succesvolle presidentsverkiezingen van dit jaar. De woordvoerder van de LCR, Olivier Besancenot, haalde toen een score van meer dan 4 %, en was daarmee met voorsprong de eerste kandidaat van de linkerzijde, voor de PCF, de groenen, José Bové en LO. Dat impliceert een specifieke verantwoordelijkheid voor de zusterorganisatie van de SAP.

Het komende jaar wil de LCR overal in het land de discussie aangaan over de vorming van een nieuwe antikapitalistische partij, die veel breder moet zijn dan de huidige LCR, met zijn 3 à 4000 militanten. Daarbij wordt het debat aangegaan met de bestaande krachten maar wordt vooral gefocust op al die activisten en militanten die momenteel nog ongeorganiseerd zijn. De discussie hierover staat centraal op de zomerschool van de LCR, die momenteel bezig is, en zal dat ook zijn op het volgende congres in december.

De LCR schuift het idee naar voor van een antikapitalistische partij. Dus geen revolutionaire of trotskistische organisatie zoals de LCR, maar wel een organisatie met een zekere beginselvastheid. Dat perspectief vloeit voort uit de discussie die binnen de Vierde Internationale is gevoerd geworden naar aanleiding van de rechtse draai die verschillende nieuwe linkse partijen de laatste jaren maakten. Zo was er de rechtse draai van Lula in Brazilië (waarbij de Braziliaanse afdeling van de vierde verscheurd raakte tussen kritisch binnen de PT te blijven werken, of mee te bouwen aan de nieuwe partij PSOL, mee gelanceerd door een kameraad van de Vierde). Een belangrijk element was ook de regeringsdeelname van Rifondazione Comunista in Italië. Rifondazione zette Franco Turigliatti, senator en lid van de Vierde Internationale, uit Rifondazione omdat hij tegen de regeringsplannen stemde om soldaten naar Afghanistan te sturen. Met Sinistra Critica is nu rond Franco een nieuwe linkse pool ontstaan die duidelijker antineoliberale posities wil innemen.

Specifiek in Frankrijk speelde uiteraard het hele debat over de presidentsverkiezingen, waarbij Besancenot van een eventuele antineoliberale eenheidskandidaat eiste dat die duidelijk zou maken niet in een sociaal-liberale regering met de PS te stappen. De zoektocht naar een eenheidskandidaat van de linkerzijde faalde precies om die reden: noch de PCF noch José Bové waren daartoe bereid. De nieuwe partij die de LCR wil opzetten, zal gebaseerd moeten zijn op een duidelijk programma, en vooral complete onafhankelijkheid ten aanzien van de PS. Binnen de hele linkerzijde is dit een punt van discussie. De verrechtsing van de sociaal-democratie opent een enorm gat ter linkerzijde, en het komt nu de antikapitalistische linkerzijde toe, haar verantwoordelijkheid te nemen om dat in te vullen en de arbeidersbeweging een nieuwe politiek verlengstuk te geven. De context blijft echter moeilijk, met een neoliberale politiek die nog steeds de wind in de zeilen heeft. Linkse partijen boeken daartegen zeker wat succes, maar de druk is groot om zich te verbinden met het sociaal-liberalisme om een nog harder neoliberalisme te voorkomen. Dat zagen we in Italië met de

Contributed by M. Lievens

donderdag, 30 augustus 2007 - Last Updated donderdag, 30 augustus 2007

Unione tegen Berlusconi, maar ook in Duitsland, met de regionale regeringsdeelname van de PDS in Berlijn. Telkens leidde dat de facto tot een variant van het neoliberal beleid. Vandaar de reaffirmatie van de oriëntatie die de Vierde Internationale in de jaren '90 ontwikkelde: de opbouw van antikapitalistische partijen waar het kan (België is op dat vlak een geval apart, wegens de enorm zwakke linkerzijde). Op dat vlak ontwikkelt zich een interessante discussie met andere linkse stromingen, die bijvoorbeeld oproepen voor een 'arbeiderspartij', waarvan de oriëntatie voor de rest onduidelijk blijft. De belangrijkste discussie die zich afspeelt, is die met de IST (de internationale stroming rond de Britse SWP, de voornaamste trotskistische kracht in Europa naast de Vierde Internationale), die veel verder mee gaat met bijvoorbeeld de leiding van Rifondazione of Die Linke.